

Đội hßi XI Đảng CSVN sß khai mßc trong Quý I năm 2011. Ngay cß tiếp tßc đßa đßt nßc theo con đßng XHCN, đß qua bßc quá đß này tiếp nßn lên Chủ Nghĩa Cộng Sản, hßu nhß vßn là mßt khßng đßnh cßa nhßng ngßđßi lãnh đßo Đảng CSVN. Bài viết này nhßm góp phßn ngăn chßn nguy cß đó.

I- HÌNH HÀI CNXH TRONG LßCH Sß HIßN ĐßI.

Gßng mßt CNXH tß bußi ißt lòng đßn nay thßt đß đßn, nßu không mußn nói là ghê sß. Nói vß cái xßu, cái sai, cái tàn ác cßa CNXH đã đßi nß ra trong thß kß qua là chuyßn nßng đã nhßm chán bßi hai lß: Một là, vì nhßng chuyßn nßy có quá nhißu. Hai là, thßc tß đã chßng minh quá rõ. Tuy nhiên, đißu kß lß là, nhißu gißi hßu quan vßn cß tußng nhß không nghe, không thßy, không bißt; cho nên ở đây, đß làm cß lißu cho vißc bàn thßo, xin vßn đßc lßc qua đôi chút:

1- Vß chính trß.

Đßc cß đßo bßi tinh thßn Đßu Tranh Giai Cấp, lßi đßng Chuyên Chính Vô Sản, Các Nhà Nßc XHCN và Đảng Cộng Sản đã tiếp nßn hành nhißu cußc thanh trßng nßi bß hßt sßc tàn bßo. Không kß chißn tranh gißa các nßc, riêng các cußc “Cách Mạng Nßi Bß” đã tàn sát hàng chßc trißu ngßđßi.

a- Liên Xô.

Vßi chß trßng qußc hßu hóa rußng đßt trißt đß, Stalin đã lừa nông dân Nga vào các trßi tßp trung mßt cách dã man và khßng khißp không thua gì các trßi tßp trung cßa Đßc Qußc Xã ở Auschwitz Ba Lan.

Khoßng 61 trißu 911 ngàn công dân Liên Xô bß chßt trong các trßi tù Gulag cßa Liên Bang Xô Viết.

Lãnh tß Cộng Sản không chß gißt công dân mà gißt cß đßng chí cßa hß, Khroutsev đã báo cáo trong phiên hßp Đảng ngày 25 tháng 11 năm 1956: “Cußc đißu tra cho thßy: 98 ngßđßi trong sß 139 y viên TW chính thßc và đß khuyßt do Đßi hßi XVIII (năm 1934) bßu ra, tßc là 70%, đã bß bßt và bß xß bßn (phßn lßn vào nhßng năm 1937-38)... Không nhßng các y viên TW mà đa sß đßi bißu đß Đßi hßi XVII cßa Đảng cũng chßu chung sß phßn. Trong sß 1956 đßi bißu chính thßc và đß bß thì 1108 ngßđßi (tßc hßn nßa sß đßi bißu) bß bßt và bß ghép tßi phßn Cách Mạng”.

b- Trung Quốc.

Nhßm gò ép đßt nßc vào con đßng XHCN theo cách hißu, cách nghĩ cßa mình, Mao Trßch Đông đã tiếp nßn hành hàng loạt cußc thanh trßng nßi bß qua nhßng cái gißi là “Chßng xét lßi, phòng ngßa Xét Lßi”, “Ngßn chßn Dißn Bißn Hòa Bình”, “Tißp tßc Cách Mạng đßi nßn Chuyên Chính Vô Sản”, “Ngßn chßn phßc hßi Chủ Nghĩa Tß Bßn”, “Chßng phái đßng quyßn đi con đßng Tß Bßn Chủ Nghĩa trong Đảng”, “Lôi ra nhân vßt kißu Khrousev”...

Rißng cußc Đßi Cách Mạng Văn Hóa tiếp nßn hành trong 10 năm đã gißt chßt 20 trißu ngßđßi, 100 trißu ngßđßi bß đßu tß. (Theo Dißp Kßm Anh tißt lß tßi lß bß mßc Hßi Nghß Công Tác Trung ßng ĐCSTQ ngày 13/12/1978). Tám mß i phßn trăm đßng viên Cộng Sản cßng trung bß xß lý trong cußc Đßi Cách Mạng này. Tß khi nßc Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa thành lßp năm 1949 đßn ngày Mao Trßch Đông chßt (1976), không chính thßc có nßi chißn, không có thiên tai nghiêm trßng mà sß ngßđßi chßt không bình thßng lên tßi 57,55 trißu. Lßn hßn rßt nhißu so vßi sß tß vong trên toàn cßu trong Đßi Chißn Thß Gißi Thß Hai.

Chß đß tài toàn trß kißu Cộng Sản cho phép các “lãnh tß tßi cao” không chß tàn sát dân lành mà cß các đßng viên cßa Đảng. Không chß đßng viên thßng mà cß các lãnh tß khác. Chß tßch nßc Lßu Thißu Kß cũng bß Mao Trßch Đông hß sát rßt thß mß.

Lâm Bửu, người từng đứng đầu Mao hủ a truy n ngôi song ch vì dám làm ph t ý, đã b cho n máy bay ch t tan xác cùng v , con trên đ ng tr n ch y.

c- Campuchia.

Quan tr t tinh th n Cách M ng tr t đ , Cách M ng Vô S n ph i thông qua b o l c tiêu d t toàn b nh ng tàn tích các ch đ cũ, xây đ ng m t Thiên Đ ng C ng S n hoàn toàn m i, c m quy n C ng S n Campuchia trong th i gian cai tr t 14/4/1975 đ n 7/1/1979 đã tàn sát 2.035.000 ng i dân Campuchia vô t i. Tuân theo giáo hu n c a “Tuyên Ngôn ĐCS”: “Ch Nghĩa C ng S n ph i xóa b Buôn Bán, xóa b Ch Đ S n Xu t T S n, xóa b ngay c Giai C p T S n n a”, đ i t ng tiêu d t c a c m quy n C ng S n Campuchia g m:

-B t c ai có liên h đ n chính quy n cũ hay các chính quy n ngo i qu c.

-Nh ng ng i trí th c ho c chuyên gia, nh t là nh ng ng i có đeo kính vì cho r ng h đã đ c nhi u!

-Nh ng Ng i Thu c S c T c Vi t Nam; nh ng Ng i Theo Thiên Chúa Giáo, Do Thái Giáo, H i Giáo và Các Tu Sĩ Ph t Giáo.

-Ti u ch , th ng nh n... vì b coi là nh ng ng i không có kh năng s n xu t ra c a c i v t ch t.

d- Vi t Nam.

Không k cu c chi n tranh huynh đ t ng tàn vì ý th c h , cu c chi n tranh không ph i “vì ta ba ch c tr u con ng i”, mà “vì ba ngàn tr u trên đ i” (Th T H u) đã tiêu phí 1,1 tr u li t s , 559 200 th ng b nh binh, h n 300.000 ng i m t tích, h n 2 tr u dân th ng b ch t, h n 2 tr u ng i l n và tr em b tàn t t, nhi u cu c đàn áp phi nhân tính đã di n ra, nhi u v t th ng tinh th n còn xi t đau tâm can dân t c không bi t đ n bao gi m i người ngoai:

-H c t p Cách M ng th c i c a Trung Qu c, C i Cách Ru ng Đ t Vi t Nam đã treo c , chôn s ng, x b n, đ y đ a cho đ n ch t hàng lo t ng i dân Vi t Nam không ch vô t i mà còn là nh ng nhân tài kinh t nông nghi p b quy đ a ch , phú nông. Không ai đ m xu và c đ nh chính xác đ c con s th m h a này. M i lăm ngàn theo tu n báo Times ngày 1 tháng 7 năm 1957 hay 500.000 ng i theo nhà văn-nhà báo Pháp Michel Tauriac. Th ng kê chính th c c a nhà n c Vi t Nam đ c đ ng trong cu n “L ch s kinh t Vi t Nam” (t p hai) cho bi t là đã có 172.008 ng i b quy vào thành ph n đ a ch và phú nông mà theo quan đ m c a nh ng ng i th c hi n cu c c i cách ru ng đ t lúc b y gi , đây là nh ng ng i b x p vào lo i k thù c a nhân dân, b “đào t n g c, tr c t n r”. Đi u này đ ng nghĩa v i vi c h có th b b n t i ch ho c b lãnh án tù r i ch t trong nhà giam.

-Ch vì đòi đ c t do t t ng đ tinh th n văn ngh s có c h i th ng hoa trong tác ph m, đòi văn ngh đ c thoát kh i xi ng chính tr , đòi tr văn ngh v ph c v cho nhân dân ch không ch ph c v Đ ng mà văn ngh s , trong đó có c nh ng đ ng viên C ng S n k c u, nh ng trí th c ti n b i c a Cách M ng b quy ch p, b m t sát là “m t p h n đ ng toàn nh ng gián đ p, m t thám, l u manh, tr t-kít, đ a ch t s n ph n đ ng, qu n t trong nh ng t qu v i nh ng gái đ m, bàn đèn, sách báo ch ng c ng, phim nh khiêu dâm... đ m t các lo i “bi t tính”: T b n Phan Khôi, Tr n Duy m t thám cũ c a th c dân Pháp đ n b n gián đ p Th y An, t b n tr t-kít Tr ng T u, Tr n Đ c Th o đ n b n ph n Đ ng Nguy n H u Đang, Tr n D n, Lê Đ t” (**).

H là nh ng trí th c tài ba, gi u lòng yêu n c, t ng có công đ u đ i v i Cách M ng nh ng ho c b Cách M ng “ăn th t”, ho c b đ y đ a đ ng đ ng.

-Ch vì đ u tranh ch ng l i v i c áp đ ng CNXH theo Mao-ít, m t v đàn áp trí th c dã man l i đ c lãnh đạo Đ ng CSVN xúc ti n đ i tên gọi “V Án Xét L i Ch ng Đ ng”. Trong v này, nhi u Công Th n Cách M ng nh D ng B ch Mai, Bùi Công Tr ng, Lê Liêm, Vũ Đình Hu nh,

Đường Kim Giang, Nguyễn Minh Côn, Ung Văn Khiêm, Trần Minh Việt, Hoàng Minh Chính, Nguyễn Văn Vĩnh...; nhà u học giỏi, nhà văn, nhà báo trẻ danh như Nguyễn Kiên Giang, Phạm Việt, Hoàng Thanh Dũng, Văn Doãn, Vũ Thanh Hiền, Minh Tranh, Đào Phan, Bùi Ngọc Tấn... học giỏi học giỏi để ý để a khôn để n.

2- Về kinh tế.

Sau Đại Chiếm Thế Giới Thế Hai, trẻ M, tất cả các nước đều phụ thuộc vào nước theo con đường kinh tế TBCN. Không kể Nhật Bản trẻ đường tro tàn cả a máy qu bom nguyên tử đã vùi n cao vùi vùi thành mọt trong hai cuộc qu kinh tế hàng đầu thế giới, tất cả các nước TBCN ngày nay không chỉ dân chủ hơn, công bằng hơn mà còn giàu mạnh hơn, văn minh hơn các nước XHCN. Trong khi đó, Cuba khi mới gia nhập gia đình XHCN đã mang theo mọt La Habana hoa lệ nôi tiêng toàn cầu, để sống nông dân không kém các nước TBCN là bao, thế mà nay, phải ngửa tay xin cái anh bần nghèo Việt Nam máy t n g o, vài cái computer...

Triều Tiên xác x để n n nhân dân tìm mọt con đường trẻ khi để t nước không chỉ để thoát khỏi nghèo mà còn để thoát khỏi cái để a nước tình thế n XHCN ỳ. Trong khi đó Nhà nước, để i s lãnh đạo cả ĐCS đang trẻ thành “kẻ c cùng” đem vũ khí nguyên tử ra qu y r ỳ c ỳng để qu c t, để ân vôi, ăn v và để a phá bĩnh!

Số trẻ ỳng phải n oái oăm giữa CNTB và CNXH càng phải bày trẻ c di n hơn n các nước b chia c t hai miền.

Nếu Hàn Quốc cả để c là thiên đường thì Triều Tiên là để a nước.

Thu nhập bình quân đầu người ở Tây Đức gấp 4 lần Đông Đức. Để n năm 1961 đã có 2,7 triệu người ở Đông Đức b đi học cả y trẻ sang Đông Đức, phải vì trẻ n n chỉ để chính trẻ hà khắc, phải vì không chỉ để c cuộc sống nghèo khổ do Chế Độ XHCN đem lại. Ngày mới sáp nhập hai nước, giá trẻ s n phải cả Tây Đức chỉ m 93% trong toàn b, Đông Đức chỉ có 7%.

“Chế Độ XHCN b o l c --giai đo n để u cả Chế Nghĩa Cộng Sản-- trẻ qua hơn 70 năm n l c h t s c mình để đ u i k p và v t các nước T B n Chế Nghĩa, chỉ riêng Liên Xô và Trung Quốc đã phải trẻ giá 50 triệu người i ch t đối (Liên Xô 13 triệu, Trung Quốc 37 triệu) mà cũng không đ u i k p các nước TBCN chỉ y u trên ph ỳng di n “s n xu t và tái s n xu t trong để i s ỳng hi n th c” (*).

“GDP cả Trung Quốc năm 1955 chỉ m 4,7% thế giới, năm 1980 trẻ xu ỳng 2,5%; năm 1955 gấp 2 lần Nhật B n để n năm 1980 chỉ còn b ỳng 1 phải n t. GDP bình quân đầu người năm 1955 b ỳng mọt n a Nhật B n, để n năm 1980 còn cả để c mọt phải n 20. Năm 1960 GDP Trung Quốc chỉ kém M 460 t USD, để n năm 1980, con s này v t lên t i 3.680” (*).

“Mao phát để ỳng phong trào để i ti n v t và Công xã hóa, ti n hành cuộc th c nghi m CNXH không trẻ ỳng l n cả a trẻ ỳng th y và cũng gây ra trẻ th m k ch l n cả a trẻ ỳng th y trong l ch s loài ng ỳ i: 35,55 triệu người i ch t đối” (*). “N n ăn th t ng ỳ i đã di n ra t Tuyên và nhi u n i khác: Khi chôn ng ỳ i ch t ch vùi nông, t i để n b i lên x o l y th t ăn, học tang chỉ để lóc th t thân nhân trẻ c khi mai táng... K n n tâm thì làm th t con ngay t i nhà mình. K m m y u h n thì “g t n c m t đánh để i v i hàng xóm”, trao con mình cho ng ỳ i khác ăn, mang con ng ỳ i khác v làm th t” (*).

Trong khi n n kinh tế Ph ỳng Tây cả a phát trẻ n đáng k thì Việt Nam đã có Kinh K, Ph Hi n, tuy nhiên nói để n s trẻ t h u quá xa so v i thế giới ngày nay, ng ỳ i ta th ỳng ng ỳ y bi n để i cho chỉ n tranh, nh ỳng, h t chỉ n tranh r i mà năm 1975 Sài Gòn có ti m l c kinh tế ngang v i Bắc C c, và để c xem là Hòn Ng c cả a Việt Đông, thì 20 năm sau, Sài Gòn trẻ t h u so v i Bắc C c 20 năm. Đây là nh n xét cả ngài Lý Quang Di u --ng ỳ i để c lãnh đạo Việt Nam m i làm c v n m t cách trẻ t cung kính.

II- AI ĐẪ A VIỆT NAM VÀO CON ĐƯỜNG XHCN.

“Mặt số người Cộng Sản ngày nay nói mặt cách mạng đường như: “Chủ Nghĩa Xã Hội, Chủ Nghĩa Cộng Sản là số là a ch n c a Nhân Dân Việt Nam”. Đúng thế chẳng? Tôi xin phép được nghi ngờ. Có lẽ không có gì rõ hơn số là a ch n c a Nhân Dân Việt Nam trong thời kỳ Cách Mạng Tháng Tám. Hơn đó, nhân dân là a ch n cái gì? Là a ch n đức lập, t do, hạnh phúc, là a ch n Nhà Nước Cộng Hòa Dân Chủ, là a ch n Việt Minh như mặt mặt trên thế giới như dân tộc thời số với những thành viên khác nhau của nó, là a ch n những người có đức có tài lãnh đạo quốc dân. Là a ch n bằng những Cuộc Kh i Nghĩa Tháng Tám đầy khí thế. Là a ch n bằng tham gia Gi i Phóng Quân, Vệ Quốc Đoàn, Nam Ti n... Là a ch n bằng Tổng Tuyển C (6/1/1946) mặt cuộc bầu cử hoàn toàn t do, có số tham gia của nhi u t ch c và cá nhân thu c những xu hướng chính trị khác nhau. Là a ch n bằng Hiến Pháp thời số dân chủ tháng 11/1946 do Quốc Hội đầu tiên thông qua”.

Đ y là ý kiến của Hồ Chí Minh Nguyễn Kiên Giang trong tiểu luận “Nhìn lại quá trình du nhập Chủ Nghĩa Mác-Lenin vào Việt Nam”.

Đ i Văn Hào Pháp Victor Hugo đã rất đúng khi ông nói: “Chủ nghĩa Cộng Sản là giấc mơ của mặt vài người, nhưng là cơn ác mộng cho mặt người”.

Các nhà lãnh đạo Đảng CSVN ngày nay h t vu v cho nhân dân, l i “đ t i” cho C H là người đã ch n con đường XHCN như m g th b t r c c th c t i n l n lý luận, đường th i đ làm khiến ch n cho mình.

K ra thì cũng có những số th c tr trêu nh :

Trong báo cáo chính trị đức t i Đ i H i 2 (tháng 2 năm 1951) Hồ Chí Minh t ng thành th c giải bày: “Cách Mạng Việt Nam ph i h c nhi u kinh nghiệm của Cách Mạng Trung Quốc. Kinh nghiệm và t t ng Mao Trạch Đông đã giúp chúng tôi hi u th u đáo hơn h c thuyết của Mác-Anghen-Lênin- Stalin”.

Trong “Báo cáo v D Th o Hiến Pháp số a đ i năm 1959” C cũng khẳng định: “Chủ Đ ta ph i xóa bỏ các hình thức số h u không XHCN, làm cho n n kinh t g m nhi u thành phần ph c t p tr nên mặt n n kinh t thu n nh t đ a trên ch đ s h u toàn dân và số h u t p th ”.

Tuy nhiên, trong buổi nói chuyện ngày 11 tháng 4 năm 2001 t i Tr ng Cán B Qu n Lý Giáo D c, Nhà Văn S n Tùng l i cho r ng: “Bây giờ h sai l m đ n m c nói đi theo con đường Bác H đã ch n, có đi theo Bác đâu. Bác H là Đảng Lao Động, là n c Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa... Th r i t n c Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa l i đ i thành Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, r i Đảng Lao Động thành Đảng Cộng Sản... những cái mà Bác H đ t ra thì người ta xóa bỏ. Và năm đó, h đ nh sau Đ i H i 5 số r i Th Đ vào Đ c L c. Đó là chuyện của ông Lê Du n”.

Qu đúng như vậy. C H đã khai sinh ra n c Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa và cho đ n ngày C qua đ i, n c ta v n là n c Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa.

Trong suốt thời kỳ n c ta b Pháp đô h , tình thế n ch ng ngoại xâm giành đ c lập dân tộc không ngừng âm và đã t ng bùng phát qua nhi u phong trào: Phong Trào C n V ng (1885-1912), Phong Trào Văn Thân (1907-08), Phong Trào Đông Du (1905-39) và Việt Nam Quốc Dân Đảng (1925-27 và 1945-46).

Phong Trào C n V ng bao g m nhi u v n n i d y vũ trang nh : V Tôn Th t Thuyết ch ng Pháp và mang Vua Hàm Nghi ra kh i Kinh Thành (1885-88), v Phan Đình Phùng kh i nghĩa (1885-95), v Bãi S y (1885-89), v Hoàng Hoa Thám lập chi n khu Yên Th (1890-1913). T t c những v này đã n ra liên tiếp và có khi đ ng th i những r r c không liên kết, và đã

lên một thời đại.

Phong Trào Văn Thân, tiêu biểu là Phan Chu Trinh, tin rằng bằng cách đưa hợp tác với Pháp, khai dân trí, chấn dân khí thì có thể canh tân đất nước và dân chủ hoá đất nước.

Tuy nhiên, mặc dù kêu gọi cải cách đất nước thì thực chất lại hoàn toàn ngược lại, những kẻ quỳ đầu tranh chấp quyền lợi Pháp nhân nhượng đất nước là bao thì tiền thay đổi đã qua đời.

Phong Trào Đông Du tin tưởng tinh thần Đoàn Kết Á Châu, đứng đầu lãnh đạo của Nhật Bản có thể vũ trang vùng dậy giành lấy chủ quyền. Tuy nhiên sau khi Lãnh Đạo Phan Bội Châu bị bắt thì phong trào cũng tan rã.

Đưa vào tinh thần dân tộc đất nước khi đó qua các cuộc bãi khóa khi các Phan Bội Châu bị bắt năm 1925 và bùng phát khi nhiều học sinh, sinh viên bị đầu độc và cấm không được thi cử vì tham gia phong trào đưa tang Phan Chu Trinh, Nguyễn Thái Học -- một sinh viên Đại Học S. Phạm -- đã lập nên Việt Nam Quốc Dân Đảng. Số đảng viên đã tăng lên tới hàng ngàn những phần đông là trí thức, học sinh, sinh viên, tiểu thương, tiểu chủ và học sĩ quan trong quân đội. Thế mà, sau tiếng bom Phạm Hồng Thái vang rền, phong trào cũng vụt theo.

Trước cơn ngao ngán những con đường đã dẫn những người đi trước đến thời đại đau lòng, Nguyễn Ái Quốc bắt đầu khóc khi lên đầu tiên của Việt Nam Quốc Cách Mạng của Lênin. Ông nói: “Muốn cứu nước và giải phóng dân tộc không có con đường nào khác con đường Cách Mạng Vô Sản” (***)

Năm 1960, nhân dịp sinh nhật 70, Nguyễn tâm sự: “Lúc đầu, chính chủ nghĩa yêu nước, chủ nghĩa phi Chủ Nghĩa Cộng Sản đã đưa tôi tin theo Lê-nin, tin theo Quốc tế Thứ ba. Tôi bắt đầu một, trong cuộc đấu tranh, và nghiên cứu lý luận Mác-Lê, và làm công tác thực tế, dần dần tôi hiểu được rằng chỉ có Chủ Nghĩa Xã Hội, Chủ Nghĩa Cộng Sản mới giải phóng được các dân tộc bị áp bức và những người lao động trên thế giới khỏi ách nô lệ”.

Trong bài viết “Niềm tin và niềm lo” nhà báo, nguyên ủy viên Ban Bí Thư TW ĐCSVN Hoàng Tùng kể rằng: “Lê Văn Lương nói với tôi: Trong những tháng năm gần đây, Bác Hồ dặn tôi ông: Mình không có đi đâu gì ân hận, chỉ tiếc không lo ngại trước những công việc của Chủ Nghĩa Tự Khuynh của Liên Xô và Trung Quốc vẫn còn kéo dài trong nước ta. Những đường lối đi của tôi phải chờ mà ta đã tập hợp được lực lượng của toàn dân tộc, đưa Cách Mạng nước nhà đến những thắng lợi vang. Do tác động từ bên ngoài, ta đã phải chịu đựng những tổn thất to lớn. Vì cuộc kháng chiến còn kéo dài, tôi chưa thể nêu vấn đề này ra. Sau này các chú phải làm cho được”.

Vậy là chủ yếu Nguyễn Ái Quốc chủ mưu số đảng Chủ Nghĩa Mác-Lenin như một phương tiện để chống ngoại xâm, giành độc lập dân tộc. Sau này Cộng cũng có lúc nói đến CNXH nhưng không nghiêm túc, cũng không sâu sắc mà chỉ là m.

Có thể nói, Hồ Chí Minh đã góp phần đưa nhập Chủ Nghĩa Mác vào Việt Nam, những Tập Đoàn Lê Duẩn-Lê Đức Thọ mới là người chính thức đưa nước ta vào con đường XHCN!

Số thực là, Hồ Chí Minh cũng chưa có đi đâu kiên định thực hiện và tìm hiểu từng một Chủ Nghĩa Mác-Lênin. Đi đâu này không có gì lạ, Chủ Nghĩa Mác vẫn đã mù mịt, sau đó lại còn bị Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông... bị quở o đi rồi thì.

Nó mù mịt đến nỗi, ngay từ năm 1936 Stalin đã dám ngang nhiên tuyên bố: Liên Xô đã xây dựng thành công CNXH. Có lẽ Stalin còn tin rằng ngay trong kiếp sống của ông, ông đã có thể đưa Liên Xô vào Thiên Đường Cộng Sản. Bởi vì, Lênin đã đưa ra chủ nghĩa cách mạng: “Chủ Nghĩa Cộng Sản là chính quyền Xô Viết của người đi đến khí hóa toàn quốc”.

Trong bài “Những trang nhật ký của một nhà chính luận” Lênin còn giải thích: “Chúng ta không kiên vững rằng Mác hay những người theo Chủ Nghĩa Mác đưa hiểu biết mới một cách của con đường tiến lên CNXH. Nhưng thực là phi lý. Chúng ta chỉ biết rằng những công việc của con đường đó và

những lúc giai cấp nào đến đến con đường đó; còn như về cách và trên thực tế con đường đó ra sao, thì kinh nghiệm của hàng triệu con người sẽ chứng tỏ, khi họ bắt tay vào hành động”.

Hãy vấn đáp hóa lại những gì kia bằng một câu chuyện sau:

Có một người con của bằng kim cương ánh trên một đỉnh núi cao ngàn mét rồi hỏi: Ai muốn lên chiếm lĩnh những vinh quang và quý báu đó? Tất cả đều trả lời: Muốn. Lại hỏi, làm thế nào để lên được? Mọi người, kể cả các lãnh tụ tài ba, các trí thức uyên thâm còn đang suy ngẫm lao lung thì cậu bé lên ba trả lời ngay, trèo! Lại hỏi, trèo theo phương hướng, đường lối nào? Cậu bé nhanh nhẩu: Toán học đã dạy, đường thẳng là đường ngắn nhất, cứ theo đường nối từ chân cháu lên lá cờ mà trèo! (bằng qua phát triển từ Bôn). Lại hỏi: Ai trèo?, “lúc giai cấp nào đến đến đường”? Cậu bé lên ba: Ông cháu là lão nông đã ngoi tám mươi đến đến đường cho cháu trèo! Cho nên chính Tổng Bí Thư ĐCS Liên Xô Brezhnev từng nói với em trai mình: “Chủ Nghĩa Cộng Sản cái quái gì, đâu là những lời nói trống rỗng của bọn” (Theo Hồi ức của Liuba, cháu gái Brezhnev).

III- CHỦ NGHĨA XÃ HỘI NÀO.

Nói Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông đã bỏ qua Chủ Nghĩa Mác là một nói nửa chừng. Thực tế, Lênin, Stalin và đặc biệt Mao Trạch Đông đã chứng minh, chính Mác già đã phủ định Mác trẻ.

Trong cuốn “Mao Trạch Đông ngàn năm công tử” Tân Tể Lãng có một truy vấn chính trị: “Một người Trung Quốc đến thăm nhà cũ của Mác tại thành phố Trier hỏi người giữ cửa: “Nhưng sao các ngài sinh ra Mác, vì sao không tôn thờ Chủ Nghĩa Mác?” Người gác cửa nói: “Mác là người học vấn uyên thâm, để lại cho đời hai cuốn kinh điển, một cuốn Chủ Nghĩa Mác nghèo và một cuốn Chủ Nghĩa Mác giàu. Nghe các cụ già nói thì không hiểu, có một người tên gọi là Lênin rồi lại hỏi, ông ta chấp nhận một cuốn Chủ Nghĩa Mác nghèo, chúng tôi chỉ còn lại cuốn Chủ Nghĩa Mác giàu, cũng chứng minh chính thế thôi, những cuốn sách ngấu ngịt như thế” (*).

Nói với sự bỏ qua Chủ Nghĩa Mác của Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông rơi vào chuyên “nói xu” CNXH, mà đây là chuyện “khó làm, biết rồi, nói mãi”, bây giờ xin nói qua với sự phủ định Chủ Nghĩa Mác của chính Mác-Anghen.

Với quyền tự hào của con người, Tuyên Ngôn ĐCS viết: “Những người Cộng Sản có thể tóm tắt lý luận của mình thành một luận điểm duy nhất này là: Xóa bỏ Chủ Nghĩa Tội Hư”. Mác xem Tội Hư là “vết đáng ghét nhất” và nhiệm vụ của bọn cướp Cách Mạng Vô Sản là xóa bỏ Tội Hư. Những trong tiểu luận “Tội hư và khát vọng cá nhân”, Vũ Cao Quân lại cho rằng “... phải đến khi khác với các loài vật đi kiếm ăn bằng các sản vật tự nhiên, các cụ ngày xưa đã biết gieo trồng, cấy hái... để có của ăn của để và làm kho chứa đồ đạc trữ... Với riêng tôi, tôi xin viết hoa hai chữ “Tội Hư”, là sáng tạo vĩ đại để con vật tiến lên thành con người ngày càng giàu có. Hai anh em: “Đường lối cá nhân” và “Tội Hư” chính là “Đường lối phát triển của xã hội loài người” ... “Tội Hư” được các loài vật của chúng ta phát minh ra và “vác” chúng trên vai lưng đi trên con đường tiến hóa nhân loại, xuyên qua bao Chủ Nghĩa Xã Hội, bao thế chế chính trị, để đưa cuộc sống thế hệ hoang man đến đến văn minh hôm nay”.

Đòi tiêu diệt Chủ Nghĩa Tội Hư, tiêu diệt Giai Cấp Tội Sản, chủ đề Phụng thờ Thực Sản Xuất Từ Bọn Chủ Nghĩa, tuyên án hình ngay Chủ Nghĩa Tội Sản là sai lầm lớn của Mác-Anghen. Đảng cộng sản Mác là một trong những bậc óc vĩ đại của nhân loại, những khi công bố “Tuyên Ngôn ĐCS” Mác mới có 30 tuổi, cho nên rồi có thể lúc này, Mác còn rồi rồi cái tuổi xuân này.

Sau cuộc khủng hoảng kinh tế thế giới năm 1866 các Công Ty Cổ Phần và các Ngân Hàng đều quy mô lớn ra đời, tích lũy tư bản không còn dựa vào các Chủ Nghĩa p t t p h p v n qua

tiết kiệm và dể trể mà dể a vào dể trể cể a toàn xã hội. Các Công Ty Cổ Phần ra đời dể a vào quy trình thu hút vốn xã hội để xây dựng xí nghiệp. Thể chế kinh tế đó là Mác định nên để nhể ng các Công Ty Cổ Phần “đã tể bể sể n nghiệp pể hể u cể a CNTB trên cể sể bể n thân hể thể ng TBCN”. Nhà Tể Bể n không còn Xí Nghiệp pể Nhân, mà chể có tài sể n tể nhân, phể n tài sể n tể nhân này là bể phể n tài sể n xí nghiệp để cể lể ng hóa bể ng tể n. Vì cể tách quyể n sể hể u và quyể n quể n lý là mể t Cuể c “Cách Mể ng” Hòa Bình, tể o khể năng quá để hòa bình sang mể t Chể Để Mể i (*).

Công Ty Cổ Phần ra đời khiể n Mác chể ng nhể ng tìm để cể hình thể c coi tể liể u sể n xuể t “là tài sể n chung cể a nhể ng ngể i cùng sể n xuể t, tài sể n xã hội trể c tể p”, mà còn tìm để cể điể m quá để “Tể Bể n chuyể n hóa thành sể hể u cể a ngể i sể n xuể t” (*).

Anghen cho rể ng: “Sể n xuể t TBCN do các Công Ty Cổ Phần kinh doanh, không còn là sể n xuể t tể nhân, mà là sể n xuể t mể u liể cho rể t nhiể u ngể i kể t hể p cùng nhau”.

Ngay trong “Tể Bể n Luể n” tể p Mể t, Mác đã đã phể để nhể luể n điể m xóa bể Chể Để Tể Hể u trong “Tuyên Ngôn ĐCS” bể ng câu: “Thiể t liể p liể chể để sể hể u cá nhân, trên cể sể cùng chiể m hể u tể liể u sể n xuể t”.

Vể vốn để xác để nhể lể c lể ng Sể n Xuể t Tiên Tiể n cể a Xã Hội, Tân Tể Lể ng cho rể ng: “Lể c lể ng Sể n Xuể t” và “Lể c lể ng Sể n Xuể t Tiên Tiể n” là hai khái niể m khác nhau. Lể c lể ng Sể n Xuể t duy trì dây chuyể n sể n xuể t vốn hành cân bể ng theo tiêu chuể n chể t liể ng và sể liể ng nhể t để nhể; Lể c lể ng Sể n Xuể t Tiên Tiể n phể i phá vể sể cân bể ng cũ, tể o ra tiêu chuể n chể t liể ng và sể liể ng mể i, nâng sể n xuể t lên mể t mể c thang mể i. Công Nhân để điể n cho Lể c lể ng Sể n Xuể t, nhể ng không để điể n cho Lể c lể ng Sể n Xuể t Tiên Tiể n; ngể i để điể n cho Lể c lể ng Sể n Xuể t Tiên Tiể n là Nhà Tể Bể n. Đó là điể u đã để cể lể chể sể phát triể n Lể c lể ng Sể n Xuể t chể ng minh” (*).

Muể n tiên tiể n trong sể n xuể t phể i coi trể ng sáng kiể n, phát minh và máy móc mể i. Vì sể mể tể n để nhể cuể c sể ng, sể viể cể ng để ng phát minh và máy móc mể i sể buể c phể i ngể ng viể c để đi học thêm, phể i để i nghể hoể c mể t viể c, công nhân thể m chí thù ghét máy móc mể i. Chính Mác đã nói: “Máy móc không nhể ng là ngể i cể nhể tranh rể t hùng mể nhể, lúc nào cũng có thể khiể n công nhân làm thuê trể nên để thể a, mà nó còn để cể các Nhà Tể Bể n công khai tuyên bể là lể c liể ng thù để chể công nhân, và ra sể c liể để ng. Máy móc trể thành vũ khí mể nhể mể nhể t đàn áp bẩi công tể c nhể ng cuể c bể o để ng mang tính chu kể cể a lao để ng phể n kháng ách Chuyể n Chể Tể Bể n... Có thể viể t cể mể t pho sể chể ng minh rể ng nhiể u phát minh tể 1830 để n nay chể nhể m bể o hể Nhà Tể Bể n để i phó vể i các cuể c bể o để ng cể a công nhân” (*).

Phát minh, sáng chể cể a các Nhà Khoa Hể c nể u chể để ng liể trên văn bể n thì không thể hình thành lể c liể ng sể n xuể t. Do để cể thôi thúc bể i liể nhuể n siêu ngể chể, các Nhà Tể Bể n trể thành nhể ng ngể i nhiể t tình nhể t, tích cể c nhể t, dù phể i chể p nhể n rể i ro để thể nghiể m rể i chuyể n hóa thành quể nghiể n cể u thành Lể c lể ng Sể n Xuể t.

Là ngể i phể cể p hóa kể thuể t mể i, máy móc mể i, vể t liể u mể i, các Nhà Tể Bể n là ngể i nể m vể trí chể để o trong xí nghiệp hiể n để i, hể mể i chính là ngể i để điể n cho quan hể Sể n Xuể t Tiên Tiể n, để điể n cho Lể c lể ng Sể n Xuể t Tiên Tiể n, chể không phể i Giai Cể p Công Nhân. Giai Cể p Công Nhân không nên và không thể thông qua Để u Tranh Giai Cể p để đào mể chôn Giai Cể p Tể Bể n.

Ngày 6 tháng 3 năm 1895, trong liể i nói để u cuể n “Để u Tranh Giai Cể p ở Pháp”, Anghen đã viể t: “Lể chể sể chể ng tể chúng ta tể ng mể c sai liể m, quan điể m cể a chúng ta hể i đó chể là mể tể o tể ng. Lể chể sể còn làm để cể nhiể u hể n: Không nhể ng đã loể i bể để cể nhể ng sai liể m mê muể i cể a chúng ta hể i đó, mà còn thay để i hoàn toàn điể u kiể n để u tranh cể a Giai Cể p Vô Sể n.

Phể ng pháp để u tranh năm 1848 nay đã liể i thể i vể mể i mể t... Không có cái gể i là mể c tiêu liể n

“Công Sản Chủ Nghĩa”, đây là mệnh đề mà người sáng lập Chủ Nghĩa Mác nêu ra khi còn trẻ và trẻ tuổi lúc trẻ già”.

Đến tuổi 73, trong bài phát biểu với Phóng Viên Báo Le Figaro Pháp ngày 11 tháng 5 năm 1893 ông càng khẳng định điều này với Chủ Nghĩa Công Sản: “Chúng tôi không có mục tiêu cuối cùng, chúng tôi là những người theo thuyết không ngừng phát triển, chúng tôi không tính chuyện áp đặt cho loài người quy luật cuối cùng nào”.

IV- VÌ SAO CÔNG SẢN PHẢI TỰ BỊ CHỦ NGHĨA XÃ HỘI.

Vào khoảng cuối thập kỷ 70, thế kỷ trước, Phó Thủ Tướng Pháp Trách Công Nghiệp Trung Quốc Võ Văn Công sang thăm Võ Văn Quốc Anh, trước đó, ông phát biểu: “Tôi thấy nước Anh làm hay lắm, vượt thoát khỏi cái dằn vặt, ba chân lùn chèn ép nên không còn nể, xã hội công bằng, phúc lợi xã hội được tôn trọng, nên cộng thêm Đường Công Sản cộng m quy định thì nước Anh là Xã Hội Công Sản Chủ Nghĩa trong lý tưởng của chúng ta”.

Câu nói đó bộc lộ tâm can của những “Nhà Lãnh Đạo Công Sản Trung Quốc Thông Minh”: Hãy xây dựng Xã Hội Tự Bìn để lãnh đạo của ĐCSTQ và gọi đây là Chủ Nghĩa Công Sản. Mục đích duy trì được quy định cai trị của ĐCSTQ hãy chờ đợi Công Sản những người đi lòng xây dựng Chủ Nghĩa Tự Bìn.

Đây chính là sách lược của “Bút Tín Hiếu Rủ Trại, Bị Tay Lái Sang Phải” của “Những Nhà Cải Cách Thông Minh” Trung Quốc.

Thực tế cho thấy Trung Quốc đã tự bị CNXH.

Tại Hội Nghị Trung ương 3 Khóa 14 ĐCSTQ do Giang Trạch Dân chủ trì đã quyết định loại bỏ Kinh Tế Kế Hoạch, thế hệ hiện tại Kinh Tế Thị Trường.

Tháng 3 năm 2004, Hội Cộng Đoàn và anh em chúng ta, kể từ Thủ Tướng 2 Quốc Hội Trung Quốc Khóa 10 đã đưa ra quyết định quan trọng “Ba Điều Diện”, và đi vào khuôn quan trọng Bộ Văn Hóa Đạo Tể Hộ Vào Hội Pháp.

Hội Pháp sẽ đã bắt đầu quật hất tay lái ĐCSTQ khi đã định hình chính trị cũ:

-Khôi phục các sở Chính Trị Kiến Quốc, Thừa Nhận và Bộ Văn Hóa Đạo Tể Hộ, Khôi Phục Chính Sách Hợp Tác với Giai Cấp Tự Sản.

-Thừa nhận Chủ Xí Nghiệp Tự Nhân (Giai Cấp Tự Sản) là Lực Lượng Xây Dựng CNXH. Hội không còn bắt xem là Giai Cấp Bóc Lột, chế độ của tiền tệ trong thời gian nhất định rồi sẽ bắt tiêu diệt.

-Thừa nhận Lực Lượng Sản Xuất do những người thực sản xuất Tự Bìn Chủ Nghĩa tạo ra là Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến, các Xí Nghiệp Tự Nhân đi đến cho quan hệ Sản Xuất Tiên Tiến. Sau những chiến dịch Cách Mạng XHCN Địch Nhảy Vọt, Địch Cách Mạng Văn Hóa của Mao Trạch Đông làm cho Trung Quốc sụp đổ sụp đổ, khu vực nguy “Mèo trắng, mèo đen, mèo đen bắt đầu chuốt” của Đường Tiếu Bình lúc bấy giờ có thể hiểu là: TBCN hay XHCN, miền Trung Quốc thoát khỏi, tiến lên no ấm; XHCN hay TBCN miền của đường ĐCSTQ.

Tay lái nghèo nàn nghèo của Đường Tiếu Bình tài ba chế ông dùng giọng Công Sản để hô hào: “Mặt yêu cầu đặt ra trong quá trình lâu dài của công cuộc xây dựng CNXH là phải cho phép mặt sản xuất và mặt sản phẩm những người trước, người trước lợi ích của người trước, cuối cùng tất cả cùng giàu”.

Đây là cách nói lái của nội dung sau: Phải để cho Giai Cấp Tự Bìn phát triển rồi mới xây dựng được CNXH.

Trung Quốc cũng giới thiệu biệt động để tuyên bố: Xây dựng CNXH mang đến sức Trung Quốc. Đem của cải tuyên bố này rồi rồi, cho phép họ muốn làm gì thì làm, muốn na ná XHCN cũng được, muốn gì thì họ Chủ Nghĩa Tự Bìn hiện đại cũng chẳng ngại gì dằng bắt bắt.

9 / 9